Najvyšší súd
Slovenskej republiky

6Sžo 112/2010

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Dobrovičova 8, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
21 -10- 2010
Podacie číslo: 5068 Číslo spisu:
Prílohy/listy: Vybavuje:
-1-

KRAJSKY SÚD V BRATISLAVE
Došlo: 11 -10- 2010
o ... hod. ... min. ... krát
... listov ... rubrík

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcu: **MAC TV, s.r.o.** Brečtanová č. 1, Bratislava, *zastúpený advokátom Mgr. Petrom Ďurčekom*, Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o. Radvanská č. 29, Bratislava, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky**, Kolárska č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 18. decembra 2007, č. RL/132/2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 49/2008-32 zo dňa 12. februára 2010, takto

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 27. 10. 2010
a vykonateľnosť dňa ...
Krajský súd v Bratislave
dňa 9. 11. 2010

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 49/2008-32 zo dňa 12. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia uvedeného v záhlaví tohto rozsudku a postupu žalovaného mal preukázané, že žalovaný preskúmavaným rozhodnutím zo dňa 18. decembra 2007, č. RL/132/2007 uložil žalobcovi podľa § 64 ods. 1, písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii“) za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 písm. b/ tohto zákona sankciu – upozornenie na porušenie zákona.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že žalovaný vykonal dňa 10.9.2007 v čase od 19.30 do 19.55 monitoring programu Noviny vysielaný na TV JOJ za účelom kontroly dodržiavania povinností podľa § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii, o čom

vypracoval správu zo dňa 18.9.2007 č. 64/07/TV o monitorovaní vysielania, v ktorej sa nachádza doslovný prepis odvysielaného príspevku spolu s úvodným slovom moderátora Novín k redaktorovi spracovaného príspevku; vysielaný príspevok obsahuje komentár redaktora v živom vstupe k téme „dôveryhodnosť Mečiarovho CD", vyjadrenie osloveného politológa ako i názor k dôveryhodnosti V. Mečiara v súvislosti s odvysielanými výrokmi J. Slotu a R. Fica k jeho osobe v minulosti; podľa analýzy žalovaného k príspevku, tento neobsahoval žiadne nové informácie v súvislosti s údajmi na predmetnom médiu, ale bol venovaný hodnoteniu a komentovaniu dôveryhodnosti Vladimíra Mečiara, ktorému nebol poskytnutý priestor na vyjadrenie, vyjadrenia redaktora mali pritom silný komentatívny, zaujatý a hodnotiaci charakter; v správe sa nachádza rozbor jednotlivých častí príspevku a presný opis pasáží, ktorými mohlo dôjsť k porušeniu § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii tak zo strany redaktora, ako i moderátora spravodajstva tým, že príspevok bol spracovaný tendenčne, vyskytli sa v ňom hodnotiace komentáre ako i nekonkrétne informácie, čím vysielateľ nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť a neoddelil názory a hodnotiace komentáre od informácií spravodajského charakteru; žalobca na základe oznámenia o začatí správneho konania vo veci možného porušenia § 16 písm. b/ v súvislosti s možným nezabezpečením objektívnosti a nestrannosti v príspevku „Dôveryhodnosť Mečiarovho CD" v programe Noviny dňa 10.9.2007 o cca. 19.30 hod a o poučení o jeho procesných právach sa k veci vyjadril tak, že vysielanie sa vzťahovalo k aktuálnej spoločenskej téme, kedy obsah predmetného CD nebol známy, pričom redaktor informoval o predchádzajúcich kauzách V. Mečiara a o vnímaní jeho osoby verejnosťou a uverejnené tvrdenia ako aj citácie boli objektívne a nestranné a mali spravodajský charakter, čím vysielateľ si ich odvysielaním splnil povinnosť podľa § 15 zákona o vysielaní a retransmisii. Žalobca žiadal konanie zastaviť. Dôkazy alebo iné návrhy žalobca žalovanému nepredložil. Dňa 18.12.2007 prebehlo rokovanie žalovaného, na základe ktorého dospel k záveru, že odvysielaním predmetného príspevku došlo k porušeniu § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii.

Krajský súd ďalej zistil, že žalobca v žalobe namietal nezákonnosť preskúmavaného rozhodnutia z dôvodu, že žalovaný v správnom konaní porušil svojím postupom viaceré základné pravidlá správneho konania ustanovené v správnom poriadku.

Krajský súd poukázal na to, že upozornenie je samostatným druhom sankcií. Svojím charakterom je výlučne výchovným opatrením, s cieľom prevencie. Túto úlohu môže plniť len vtedy, ak obsahuje poučenie, navádzacie postupy pre ďalšiu činnosť. Od vysielateľov totiž spravidla nemožno očakávať, že rovnakú povinnosť porušia totožnou reláciou, či príspevkom. Upozornenie musí teda určitým spôsobom určiť jasné pravidlá pre ním riešený typ programu, či témy, najmä ak k porušeniu povinnosti došlo spôsobom spracovania, či reprezentácie.

Konštatoval, že v napadnutom rozhodnutí žalovaný dostatočne podrobne rozviedol, v čom videl porušenie zákona, uviedol akým spôsobom by bola zaručená objektívnosť a nestrannosť – umožnením dotknutej osoby vyjadriť sa k veci, oddelením spravodajskej časti od publikovania hodnotení a komentárov, uvádzanie pravdivých informácií. Mal za to, že žalovaný poskytol žalobcovi priestor na vyjadrenie sa k veci, predloženie nových dôkazov, poučil ho o možnosti nahliadnuť do spisu, z ktorého si mohol zabezpečiť kópie a odpisy, z ktorých dôvodov nepovažoval námietky žalobcu týkajúce sa porušenia jeho procesných práv za dôvodné. Súčasne konštatoval, že predpokladom pre napadnuté rozhodnutie bol odvysielaný žalovaným monitorovaný program a jeho prepis ako i stanovisko žalobcu, konanie nebolo začaté z dôvodu podanej sťažnosti, a preto ani námietka žalobcu, že nemal možnosť sa s ňou zoznámiť, nie je dôvodná. Neakceptoval námietku žalobcu, že nemal možnosť po doručení oznámenia o začatí konania oboznámiť sa s odvysielaným príspevkom, pretože v prípade, ak by takáto okolnosť skutočne nastala, mal žalobca možnosť si z administratívneho spisu kópiu, resp. opis príspevku vyžiadať, na čo bol upozornený.

V tejto súvislosti poukázal na to, že okolnosť, že žalobca si neuschoval záznam presahujúci obdobie 30 dní, nemožno klásť za vinu žalovanému.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný konal podľa § 64 ods. 3 zákona o vysielaní a retransmisii, podľa ktorého rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená, ako aj, že v danom prípade nebolo porušené právo žalobcu zaručené v čl. 26 Ústavy SR, pretože i právo vyjadrovať svoje názory, rozširovať informácie v televízii, možno len za splnenia podmienok stanovených zákonom podľa odseku 2 posledná veta predmetného článku.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom. Stotožnil sa so skutkovým zistením žalovaného a s jeho právnym názorom. Konštatoval, že vo veci nebola zistená vada, ktorá by mala vplyv na jeho zákonnosť. Žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu jeho neúspechu v konaní a žalovanému z dôvodu, že na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi uvedenými vo vyjadrení žalovaného. S právnym názorom súdu prvého stupňa vysloveným v napadnutom rozsudku nesúhlasil. Preskúmavané rozhodnutie žalovaného považoval za vecne aj právne nesprávne. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu. K podmienkam vedenia správneho konania a ich právnemu posúdeniu citoval čl. 2 ods. 2 a čl. 26 ods. 3 Ústavy SR, § 71 ods. 1 zákona o vysielaní a retransmisii, § 3 ods. 1, 2, 3, 4, § 33 ods. 2, § 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok"), § 250j ods. 1, 2, 3 a § 221 ods. 1, písm. h/ O.s.p.. Uviedol, že hlbším rozvinutím uvedenej právnej úpravy sú jednak ust. § 3 ods. 2 - 4 správneho poriadku, ktoré sa vzťahujú k právu účastníka konania sa vyjadriť k prejednávanej veci a určujú povinnosť správneho orgánu vyjadreniami účastníka sa zaoberať a vo všeobecnosti konať tak, aby účastník neutrpel v konaní bezdôvodnú ujmu na svojich právach, a aby sa v konaní dospelo k správnemu záveru a rozhodnutiu. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňovať možnosť účastníka nahliadnuť do administratívneho spisu s povinnosťou správneho orgánu dať účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Poukázal na to, že pri nahliadnutí do spisu v ktoromkoľvek štádiu správneho konania pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, nie je dosť dobre možné určiť, ktoré dôkazné prostriedky a vykonané dôkazy budú v konaní slúžiť ako podklad pre rozhodnutie bez toho, aby ich správny orgán označil a súčasne, že v zmysle zásady legality správny orgán má povinnosť dať účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa a to zo zákona, čo predpokladá aktívny úkon správneho orgánu smerujúci k účastníkovi. Uviedol, že nekladie za vinu žalovanému skutočnosť, že ku dňu začatia konania nedisponoval predmetným záznamom z vysielania a ako rozpornú so zákonom vidí skutočnosť, že záznam nebol predložený na vyjadrenie ako podklad rozhodnutia. Ďalej namietal, že prvostupňový súd nesprávne posúdil tiež snahu žalovaného o usmernenie spôsobu a obsahu vysielanej relácie, ktorý je nutné považovať za hraničiaci s cenzúrou. Súčasne dôvodil, že za jeden z najväčších nedostatkov rozhodnutia správneho orgánu považuje absenciu identifikácie skutku v skutkovej vete rozhodnutia, ktorú skutočnosť uviedol na pojednávaní súdu prvého stupňa s poukazom na rozhodnutie Městského soudu v Praze č.k. 7Ca 315/07.

Žalovaný navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z jeho vecne a právne správnych dôvodov potvrdiť. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie v danej veci nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmavanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu a súčasne jeho zrušenia a vrátenia veci mu na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím mu bola uložená sankcia za porušenie zákona o vysielaní a retransmisii, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný uložil žalobcovi sankciu za porušenie ust. § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii.

Podľa § 4 ods. 1, 2, 3, 4 zákona o vysielaní a retransmisii v znení zákona účinného ku dňu rozhodovania žalovaného správneho orgánu poslaním rady je presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu a práva na prístup ku kultúrnym hodnotám a vzdelaniu a vykonávať štátnu reguláciu v oblasti vysielania a retransmisie.

Rada dbá o uchovávanie plurality informácií v spravodajských reláciách vysielateľov, ktorí vysielajú na základe zákona alebo na základe licencie podľa tohto zákona. Dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Rada je právnická osoba so sídlom v Bratislave. Pri výkone štátnej správy v oblasti vysielania a retransmisie má postavenie orgánu štátnej správy s celoštátnou pôsobnosťou v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Činnosť rady vyplývajúcu z jej poslania (odseky 1 a 2) a z jej pôsobnosti (§ 5) vykonávajú členovia rady a úlohy spojené s činnosťou rady plnia zamestnanci Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu (ďalej len "kancelária").

Podľa § 5 ods. 1, písm. g/, h/, m/, n/ zákona o vysielaní a retransmisii do pôsobnosti rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov, ukladať sankcie vysielateľom a prevádzkovateľom retransmisie, ako aj tým, ktorí vysielajú alebo prevádzkujú retransmisiu bez oprávnenia, žiadať záznamy vysielania od vysielateľov v prípade potreby, vybavovať sťažnosti na porušenie tohto zákona podľa § 14a.

Podľa § 64 ods. 1, 3, 4, 5 zákona o vysielaní a retransmisii za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:
a) upozornenie na porušenie zákona,
b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,

c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
d) pokutu,
e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila.

Proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) až e) možno podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady; (§ 250l až 250s Občianskeho súdneho poriadku); podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o uložení sankcie podľa odseku 1 písm. c) nemá odkladný účinok.

Podľa § 16 zákona o vysielaní a retransmisii zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby, zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru, zabezpečiť, aby programy a ostatné zložky programovej služby vysielané v rámci volebnej kampane boli v súlade s osobitnými predpismi, poskytnúť bezplatne v naliehavom verejnom záujme štátnym orgánom na ich požiadanie nevyhnutný vysielací čas na odvysielanie dôležitého a neodkladného oznamu alebo výzvy o vyhlásení vojnového stavu alebo vypovedaní vojny, alebo odvysielanie informácie civilnej ochrany v čase, ktorý by nebezpečenstvo z omeškania znížil na najnižšiu mieru, uchovávať súvislé záznamy vysielania počas 30 dní odo dňa ich vysielania v zodpovedajúcej kvalite; na vyžiadanie rady poskytne vysielateľ záznam vysielania na zvyčajnom technickom nosiči, ktorého druh určí rada v licencii po dohode s vysielateľom, uzatvoriť zmluvy s organizáciami kolektívnej správy práv spravujúcimi práva k predmetom ochrany, ktoré vysielateľ používa, zabezpečiť pri vysielaní programov a ostatných zložiek programovej služby používanie štátneho jazyka a jazykov národnostných menšín v súlade s osobitnými predpismi, odvysielať oznam o porušení zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu (ďalej len "oznam o porušení zákona") a udelenej licencie v primeranom rozsahu, forme a vysielacom čase určenom radou, pozastaviť vysielanie programu alebo jeho časti, začať vysielať do 360 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o udelení licencie okrem vysielateľa, ktorému bola licencia udelená podľa osobitného predpisu; ak bolo vysielanie zastavené v súvislosti s konaním o odňatie licencie a toto konanie sa zastavilo, vysielateľ má na obnovenie vysielania rovnakú lehotu, pri vysielaní rozhlasovej programovej služby najmenej raz za hodinu označovať svoju programovú službu nezameniteľným zvukovým signálom, ak sa tým nenaruší celistvosť programu, pri vysielaní televíznej programovej služby trvalo označiť na obrazovke svoju programovú službu nezameniteľným obrazovým symbolom (logom) okrem vysielania reklamy a telenákupu, viesť štatistiku o odvysielanom programe televíznej programovej služby obsahujúcu vyhodnotenie podielov programových typov, podielu programov vo verejnom záujme, podielov programov s multimodálnym prístupom, podielu európskej produkcie a podielu programov európskej nezávislej produkcie; štatistiku o programovej službe za kalendárny mesiac je vysielateľ povinný doručiť rade do 15 dní po skončení príslušného kalendárneho mesiaca okrem vysielateľa s licenciou udelenou podľa tohto zákona na iné ako terestriálne vysielanie, ktorý je povinný doručiť štatistiku do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti rady o túto štatistiku, vysielať audiovizuálne diela len v čase dohodnutom s nositeľmi práv k týmto dielam, vysielať v súlade s udelenou licenciou, zapísať činnosť vykonávanú podľa tohto zákona ako predmet činnosti do obchodného registra; návrh na zápis činnosti je povinný podať najneskôr do 60 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti

rozhodnutia o udelení licencie, zabezpečiť, aby sa program vo vysielaní televíznej programovej služby neprerušoval, ak tento zákon neustanovuje inak; program možno prerušovať vysielaním mimoriadneho spravodajstva.

Podľa § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarať potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd v preskúmavanej veci dospel k záveru, že správny orgán v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistil skutkový stav správne a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho

orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, ***či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia*** (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Povinnosťou súdu v preskúmavacom konaní je posudzovať zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, súčasne aj v zmysle zásady č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 o správnych sankciách zo dňa 13.02.1991, podľa ktorej vo vzťahu k ukladaniu správnych sankcií je potrebné aplikovať aj nasledovné zásady: každá osoba, ktorá čelí správnej sankcii má byť informovaná o obvinení proti nej, mal by jej byť daný dostatočný čas na prípravu prípadu, s tým, že do úvahy sa vezme zložitosť veci ako aj tvrdosť sankcie, ktorá by mohla byť uložená, ***osoba, prípadne jej zástupca, má byť informovaná o povahe dôkazov proti nej, má dostať možnosť vyjadriť sa (byť vypočutá), predtým ako sa prijme akékoľvek rozhodnutie,*** správny akt, ktorým sa ukladá sankcia, má obsahovať dôvody, na ktorých sa zakladá.

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že žalovaný preskúmavaným rozhodnutím zo dňa 18.12.2007 č. RL/132/2007 v správnom konaní č. 360-PgO/0-4412/2007 uložil žalobcovi podľa § 64 ods. 1, písm. a/ zákona o vysielaní a retransmisii sankciu – upozornenie na porušenie zákona, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 16 písm. b/ tohto zákona, ktorého porušenia sa žalobca dopustil tým, že v spravodajskom programe *Noviny* dňa 10.9.2007 odvysielal príspevok *„Dôveryhodnosť Mečiarovho CD“*, v ktorom nebola zabezpečená objektívnosť a nestrannosť; žalovaný na základe vlastného monitoringu zistil, že televízia JOJ dňa 10.9.2007 odvysielala v programe „Noviny“ príspevok *„Dôveryhodnosť Mečiarovho CD“, ktorým by mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti vysielateľa podľa § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii, na základe ktorého zistenia* začal správne konanie voči žalobcovi pod č. 360-PgO/0-4412/2007 vo veci možného porušenia § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii v súvislosti s možným nezabezpečením nestrannosti a objektívnosti uvedeného príspevku; začatie správneho konania bolo žalobcovi oznámené listom zo dňa 11.10.2007 s výzvou na vyjadrenie a navrhnutie dôkazov ako aj s poučením o následkoch, keď sa k veci nevyjadrí a nenavrhne žiadne dôkazy; žalobca na základe tejto výzvy zaslal žalovanému stanovisko, v ktorom sa vyjadril tak, že má za to, že predmetný príspevok bol v súlade s požiadavkou objektivity a nestrannosti a žiadal konanie zastaviť, nenavrhoval žiadne dôkazy; žalovaný na zasadnutí dňa 18.12.2007 prijal napadnuté rozhodnutie.

Z odôvodnenia preskúmavaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný mal preukázané, že žalobca dňa 10.9.2007 odvysielal v programe *Noviny* príspevok *„Dôveryhodnosť Mečiarovho CD“*, ktorého prepis v rozhodnutí citoval. Vyjadrenia moderátora a redaktora uvedené v predmetnom príspevku považoval za neobjektívne a nestranné z dôvodu, že v rámci predmetného príspevku odzneli negatívne tvrdenia smerom k osobe V. Mečiara a účastník konania nezabezpečil priestor na vyjadrenie druhej strane, pričom osoba V. Mečiara a jeho dôveryhodnosť bola v tomto príspevku vážne slovne dotknutá, ako aj že nesúhlasil s vyjadrením žalobcu. Žalovaný dospel k záveru, že v príspevku neboli naplnené kritériá objektívnosti a nestrannosti v zmysle zákona o vysielaní a retransmisii a odvysielaním príspevku žalobca naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 16 písm. b/ tohto zákona. Poukázal na to, že zásada objektívnej zodpovednosti u právnických osôb za správne delikty platí aj v prípade zákona o vysielaní a retransmisii ako aj správneho poriadku, ktoré nevyžadujú pri preukázaní, že došlo k správnemu deliktu, dokazovať zavinenie, podstatné je iba to, či k porušeniu objektívne došlo, alebo nie, s tým, že ani jeden z uvedených zákonov

neobsahuje tzv. liberačné dôvody, ktoré by umožnili zbaviť sa zodpovednosti za správny delikt, ako aj že okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu zákona, môžu byť zohľadnené pri ukladaní druhu sankcie, ale nie sú dôvodom na zastavenie správneho konania.

Treba súhlasiť s konštatovaním žalovaného, že zodpovednosť u právnických osôb za správny delikt sa zakladá na zásade objektívnej zodpovednosti, ktorá vyplýva aj z ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii.

Odvolací súd taktiež zastáva názor, že v administratívnom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie správneho deliktu a uloženie sankcie zaň, je teda podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal svojím postupom dopustiť porušenia zákona, správny delikt spáchal a podmienky za ktorých k spáchaniu došlo, ako aj, že následky ním vzniknuté môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie správneho deliktu.

V správnom konaní správny orgán konajúci podľa ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii postupuje podľa ustanovení správneho poriadku, a preto povinnosťou žalovaného správneho orgánu bolo v predmetnom konaní postupovať v súčinnosti s účastníkom tohto konania – žalobcom. Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinnosti. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správnemu orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Nesplnenie si tejto povinnosti však nezbavuje správny orgán zistiť vo veci skutočný stav, keďže túto povinnosť správnemu orgánu ukladá zákonodarca v ustanovení § 32 ods. 1 správneho poriadku. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so správnym poriadkom, aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správnemu orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa žiadnym spôsobom nevyjadruje. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prieťahom v konaní alebo iným komplikáciám. Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Posúdenie súdu v preskúmavacom konaní, či takéto procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je podmienené konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd mal v danej veci preukázané, že žalovaný žalobcovi oznámil začatie správneho orgánu a správne ho vyzval na vyjadrenie sa k veci a na navrhnutie alebo predloženie dôkazov s poučením o jeho procesných právach. Podkladom pre rozhodnutie žalovaného správneho orgánu bol príspevok vysielateľa – žalobcu, s ktorým sa žalovaný oboznámil na základe vlastnej monitorovanej činnosti a vyjadrenie žalobcu vo veci možného porušenia jeho povinnosti ako vysielateľa týkajúcej sa neobjektívnosti a nestrannosti predmetného príspevku. Žalobca sa v správnom konaní v danej veci vyjadril, avšak neuplatnil svoje právo a nenavrhoval Rade vykonať žiadne dôkazy,

ani sám žiadne dôkazy nepredložil, resp. nevzniesol v konaní iné návrhy, žalovaný správny orgán z úradnej povinnosti nevykonal ďalšie dôkazy.

Odvolací súd v danej veci zastáva názor, že žalovaný správny orgán postupoval v súlade so zákonnými predpismi, vo veci zistil riadne skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny názor. Nemožno vytýkať správnemu orgánu, že by sa v konaní dopustil takej procesnej vady, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia. Na základe výkladu právnej normy § 33 správneho poriadku v intenciách logického a rozumného uváženia vôľou zákonodarcu bolo, aby sa účastník správneho konania oboznámil s dôkazmi, ktoré by mali byť podkladom pre rozhodnutie, ktoré boli v správnom konaní vykonané správnym orgánom a s ktorými tento účastník nebol oboznámený. Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo skutkových zistení, ktoré boli alebo mali byť účastníkovi správneho konania – žalobcovi dobre známe, pretože podkladom pre rozhodnutie bol ním odvysielaný príspevok *„Dôveryhodnosť Mečiarovho CD“* v relácii vysielateľa Noviny dňa 10.9.2007 a vyjadrenie žalobcu. Žalovaný správny orgán v danej veci teda v správnom konaní umožnil účastníkovi správneho konania sa vyjadriť k veci a navrhovať dôkazy, tento však v správnom konaní nevyužil svoje právo a žiadne návrhy v konaní nevzniesol, žiadne dôkazy nepredložil a ani žiadne dôkazy nenavrhoval vykonať.

Vzhľadom na uvedené teda odvolací súd v preskúmavanej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán postupoval v správnom konaní v súlade s právnou normou ustanovenou v § 3 ods. 2 v spojení s § 33 ods. 2 správneho poriadku, keďže umožnil, aby sa žalobca mohol pred vydaním rozhodnutia vyjadriť k jeho podkladom i k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie a teda nemožno považovať za procesné pochybenie postup žalovaného, keď nevyzval opätovne žalobcu na vyjadrenie sa pred vydaním rozhodnutia, keďže výklad právnej normy ustanovenej v § 33 je potrebné vykonávať na základe logického a rozumného uváženia vzhľadom na konkrétne okolnosti individuálne v každej veci.

Z uvedených dôvodov odvolací súd neprihliadol na námietku žalobcu, ktorou nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňovať možnosť účastníka nahliadnuť do administratívneho spisu s povinnosťou správneho orgánu dať účastníkovi konania možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Výklad právnej normy ustanovenej v § 33 správneho poriadku nemožno vykonať formalisticky, ale vzhľadom na konkrétne okolnosti v každej individuálnej veci.

Odvolací súd taktiež nemohol prihliadnuť na ďalšiu námietku žalobcu, že prvostupňový súd nesprávne posúdil tiež snahu žalovaného o usmernenie spôsobu a obsahu vysielanej relácie, ktorý je nutné považovať za hraničiaci s cenzúrou. Žalovaný správny orgán pri klasifikácii porušenia povinnosti žalovaným v zmysle § 16 písm. b/ zákona o vysielaní a retransmisii skutkom, ktorého sa dopustil odvysielaním príspevku v relácii Noviny dňa 10.9.2007 neposudzoval predmetný príspevok z hľadísk jeho obsahu inak, ako tak, či predmetným príspevkom bola zaručená jeho objektívnosť a nestrannosť, pretože redaktor a moderátor vysielateľa sa vyjadroval k dôveryhodnosti dotknutej osoby, pričom neumožnil tejto osobe sa k veci vyjadriť. Takýto postup nemožno považovať za cenzúrovanie príspevku vysielateľom zo strany žalovaného správneho orgánu.

Pokiaľ žalobca dôvodil, že za jeden z najväčších nedostatkov rozhodnutia správneho orgánu považuje absenciu identifikácie skutku v skutkovej vete rozhodnutia, ktorú skutočnosť uviedol na pojednávaní súdu prvého stupňa s poukazom na rozhodnutie Městského soudu

v Praze č.k. 7Ca 315/07, odvolací súd zastáva názor, že žalovaný správny orgán v danej veci v priebehu správneho konania dostatočne identifikoval skutok, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, ktorá skutočnosť bola žalobcovi v konaní aj oznámená a k porušeniu právnej povinnosti práve týmto skutkom sa žalobca aj vyjadril v správnom konaní a súčasne žalovaný v preskúmavanom rozhodnutí, skutok ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, náležite identifikoval tak, že z jeho jasnej a určitej formulácie muselo byť žalobcovi zrejmé, ktorý skutok sa mu kladie za vinu a za ktorý skutok sa mu ukladá sankcia.

Odvolací súd z uvedených dôvodov preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných žalobcom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol, rozhodol vo veci v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a v spojení s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 a s § 250k ods. 1, pretože bol v tomto konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. septembra 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu
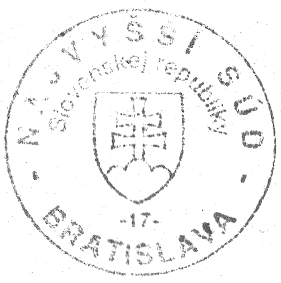
Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth